

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Jan Schneeweise a Jana Kratochvíla v právní věci

žalobce: **T. T. D.**, narozený X.
státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
se sídlem Milady Horákové 13, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 7, Praha 4

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se žalobou podanou dne 6. 8. 2021 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného dle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), která měla spočívat v nevydání rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny.

II. Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

2. V žalobě žalobce uvedl, že na velvyslanectví ČR v Hanoji podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu (dále jen „**předmětná žádost**“). Žalovaným nebylo o žádosti rozhodnuto, protože žalobce podal dne 14. 7. 2021 ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Uvedené žádosti nebylo ze strany Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vyhověno usnesením ze dne 23. 7. 2021, č.j. MV-112554-3/SO-2021, a to z důvodu, že „*dne 31. 12. 2020 bylo správním orgánem žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny na území České republiky vyhověno, byť nepravomocně*“. Žalobce konstatoval, že byť bylo předmětné žádosti vyhověno, zastupitelský úřad dosud žalobci neodeslal výzvu k vyznačení víza ve smyslu § 169t odst. 9 písm. a) zákona o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“). I přes existenci ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví měl žalobce za to, že z důvodu nezákonnosti a protiústavnosti tohoto opatření neexistuje zákonná překážka pro to, aby mu bylo vydáno dlouhodobé vízum dle § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. V tom, aby bylo žalobci vízum vydáno, měl bránit čl. I.14 a 16 ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 7. 2021, č.j. MZDR 20599/2020-104/MIN/KAN (dále jen „**ochranné opatření**“), které však žalobce považoval za protiústavní a diskriminační. K tomu odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 2. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 106/20. Tvrdil, že čl. I.16 ochranného opatření umožňoval vydávat vstupní víza pouze v případě žádostí o víza a přechodné a trvalé pobyty vyjmenované v čl. I.14 ochranného opatření, který obsahoval řadu neodůvodněných výjimek. Předmětná žádost mezi výjimkami uvedena nebyla, avšak výjimku měla například pracovní víza, víza za účelem sezónního zaměstnávání, dlouhodobá víza za kulturním a sportovním účelem atd. Není zřejmé, proč bylo zákazem vydání vstupního víza zasaženo do práva žalobce na přístup k orgánům veřejné moci a na spravedlivý proces. V ochranném opatření nebylo odůvodněno ani to, proč na rozdíl od žalobce mohou být vydána víza žadatelům o dlouhodobá víza za kulturním či sportovním účelem, když sloučení rodiny je účelem zjevně důležitějším. Dle žalobce se jednalo o neodůvodněnou diskriminaci a neexistoval důvod, pro který by mu nemělo být dlouhodobé vízum vyznačeno.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě soudu navrhl, aby žalobu zamítl. Popřel svou nečinnost a konstatoval, že předmětná žádost byla podána dne 20. 5. 2019. Žalovaný vydal dne 31. 12. 2020 předkládací zprávu č.j. OAM-17222-28/DP-2019, kterou byl pobyt žalobce povolen. Zákon o pobytu cizinců předpokládá, že se namísto písemného rozhodnutí vydává průkaz o povolení k pobytu. Následně popsal zákonem stanovený postup vydání povolení k dlouhodobému pobytu a konstatoval, že za normálních okolností by velvyslanectví ČR v Hanoji ihned po obdržení pokynu od žalovaného žalobce vyzvalo k převzetí dlouhodobého víza. To však s ohledem na přijaté ochranné opatření nebylo možné. Žalovanému tedy není možné nečinnost přičítat, protože řízení o žádosti žalobce nebylo možno v době vydání předkládací zprávy dokončit vydáním průkazu o povolení k pobytu. Tato situace se změnila až dne 30. 9. 2021 v důsledku změny ochranného opatření. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 7. 2021, sp. zn. 55 A 17/2021 a konstatoval, že řízení o předmětné žádosti probíhalo řádně, bez časových prodlev, žalovaný byl v řízení činný a nakonec rozhodl. To stvrdila i Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která nevyhověla návrhu žalobce na provedení opatření proti nečinnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

IV. Replika žalobce

4. Žalobce v replice setrval na podané žalobě. Konstatoval, že za řízení jako celek odpovídá a vede jej žalovaný, který se odpovědnosti za nedodržení zákonných lhůt nemůže zprostit odkazem na zastupitelský úřad. Ostatně právě žalovaný žalobce písemně informoval, že mu vstupní vízum nebude vydáno.
5. Dále žalobce konstatoval, že ochranné opatření není právním předpisem, ale aktem správního orgánu a Ministerstvo zdravotnictví není oprávněno svými akty zasahovat do práv žalobce na vydání rozhodnutí a ukončení řízení v zákonem stanovené lhůtě. V této souvislosti žalobce upozornil na rozsudky Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 10. 2021, č.j. 61 A 33/2021 – 34 a č.j. 61 A 34/2021 – 30, v nichž jmenovaný soud ve skutkově totožné věci konstatoval, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí o žádosti žalobce. Pokud by byla správná argumentace žalovaného a skutečně by bylo možno rozhodnutí ve věci oddalovat na základě správních aktů Ministerstva zdravotnictví bez toho, že by žalobce měl možnost soudní ochrany proti nečinnosti, mohlo by dojít k marnému uplynutí lhůty pro podání žaloby.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

6. Na výzvu ze dne 7. 4. 2022, č. j. 14 A 174/2021- 26 žalovaný soudu podáním ze dne 13. 4. 2022 sdělil, že dne 31. 12. 2020 bylo vydáno rozhodnutí ve věci a žalobce si jej osobně převzal dne 26. 1. 2022.
7. Ve smyslu § 81 odst. 1 s.ř.s. je soud o nečinnostní žalobě povinen rozhodnout na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Jak vyplývá z výše uvedeného, žalovaný o žádosti žalobce v mezidobí rozhodl. Ze spisového materiálu soud ověřil, že dne 31. 12. 2020 byla žalovaným vyhotovena předkládací zpráva č.j. OAM-17222-28/DP-2019 k vydání povolení k dlouhodobému pobytu a žalobce si biometrickou kartu převzal dne 26. 1. 2022.
8. Smyslem žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je odstranění stavu, kdy správní orgán zůstává nečinný, ačkoli je vzhledem k uplynutí zákonných lhůt povinen vydat rozhodnutí ve věci samé (osvědčení). Podstatným je tedy to, zda ke dni rozhodování soudu trvá namítaná nečinnost správního orgánu, či naopak zda správní orgán povinnost vydat meritorní rozhodnutí (osvědčení) splnil. Řečeno jinak, pakliže soud ke dni svého rozhodnutí zjistí, že správní orgán vydal žalobou požadované rozhodnutí, nezkoumá již, zda vydání rozhodnutí ve věci samé předcházela faktická nečinnost správního orgánu, tj. zda správní orgán nedodržel lhůtu pro vydání rozhodnutí.
9. Na základě shora uvedeného tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.
10. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Pro úplnost soud dodává, že žalobce měl dostatek času reagovat na skutečnost, že žalovaný po zahájení soudního řízení vydal rozhodnutí ve věci samé, a při současném zpětvzetí žaloby mohl navrhnout, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve smyslu § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s. Jedině v tomto případě by soud mohl zkoumat, zda žalovaný byl v dané věci v rozporu se zákonem nečinný a zda byla důvodně podaná žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

vzata zpět pro pozdější chování žalovaného, a v takovém případě přiznat žalobci právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení.

11. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení souhlasili (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. května 2022

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.